

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ
આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૨૦૮/૧૯૯૯

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય સુશ્રી ન્યાયમૂર્તિ એસ.વી. પિંટો સહી/ –
અને

માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ દેવાન એમ. દેસાઈ સહી/ –

=====

રિપોર્ટિંગ માટે માન્ય	હા	ના

=====

ગુજરાત રાજ્ય ... અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

બાબુભાઈ ગોમાભાઈ નિનામા અને અન્ય ... સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે સુશ્રી સી.એમ. શાહ, એ.પી.પી.

સામાવાળા(ઓ) નં. ૩, ૪ તરફે કેસ ઉપશમિત થયેલ છે

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧, ૨ તરફે જામીનપાત્ર વોરંટની બજવણી થયેલ છે

=====

કોરમ: માનનીય સુશ્રી ન્યાયમૂર્તિ એસ.વી. પિંટો

અને

માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ દેવાન એમ. દેસાઈ

તારીખ : ૧૬/૦૧/૨૦૨૬

મૌખિક ચુકાદો

(માનનીય સુશ્રી ન્યાયમૂર્તિ એસ.વી. પિંટો દ્વારા)

૧ . અપીલકર્તા રાજ્ય દ્વારા વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, સાબરકાંઠા, હિંમતનગર ખાતે (જે હવે પછી "વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ" તરીકે ઉલ્લેખિત છે) દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૪૦/૧૯૯૮ માં તારીખ ૩૧.૦૮.૧૯૯૯ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલા નિર્દોષ છૂટકારાના ચુકાદા અને હુકમ સામે કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૮ હેઠળ હાલની અપીલ દાખલ કરવામાં આવેલ છે, કે જેના દ્વારા, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે સામાવાળાઓને ઇન્ડિયન પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ ની કલમો ૩૦૨, ૩૨૬, ૩૨૩, ૩૨૪ અને ૧૧૪ તથા ગુજરાત પોલીસ એક્ટની કલમ ૧૩૫ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે નિર્દોષ છોડી મૂક્યા છે.

૧.૧ અપીલ પેઝિંગ રહેવા દરમિયાન, સામાવાળા નં. ૩ અને ૪ અનુક્રમે તારીખ ૦૨.૦૯.૨૦૨૦ અને ૧૭.૦૫.૨૦૦૬ ના રોજ અવસાન પામ્યા

છે અને આ અદાલતના અનુક્રમે તારીખ ૨૧.૧૦.૨૦૨૨ અને ૨૫.૦૮.૨૦૨૨ ના હુકમથી સામાવાળા નં. ૩ અને ૪ પરત્વેની અપીલ ઉપશમિત થયેલ છે.

૧.૨ સરળતા, સ્પષ્ટતા અને સંક્ષિપ્તતા ખાતર, સામાવાળાઓ મૂળ કેસમાં જે દરજ્જો ધરાવતા હતા તે મુજબ તેમનો હવે પછી "આરોપી" તરીકે ઉલ્લેખ કરવામાં આવે છે.

૨ . કેસના રેકર્ડ પરથી ફલિત થતી સંક્ષિપ્ત હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૨.૧ તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ, આશરે ૧૭.૩૦ કલાકે, બેસતા વર્ષના દિવસે, ફરિયાદી – ગલજીભાઈ કાળાભાઈ અને અન્ય સાક્ષીઓ ભિલોડા તાલુકાના કુડોલપાલ ગામે પોતાના ઘર તરફ જઈ રહ્યા હતા અને જ્યારે તેઓ આરોપી નં. ૪ ના ઘર પાછળના રસ્તા પર હતા, ત્યારે તીર-કામઠા સાથે સજ્જ આરોપી નં. ૧ અને દાતરડા (ધારીયા) સાથે સજ્જ આરોપી નં. ૨, આરોપી નં. ૩ અને ૪ સાથે ફરિયાદી અને અન્ય સાક્ષી તરફ ધસી આવ્યા હતા. આરોપી નં. ૧ એ તીર-કામઠા વડે નવજીભાઈ કાળાભાઈની ડાબી આંખ પર હુમલો કર્યો હતો અને આરોપી નં. ૨ એ દલજીભાઈ નાનજીભાઈના માથા પર ધારીયા વડે ઘા કર્યો હતો. આરોપી નં. ૧ એ મનુભાઈ જીવાભાઈની પીઠ પર તીર-કામઠા વડે હુમલો કર્યો હતો અને આરોપી નં. ૩ એ તેમની છાતી પર મુક્કા માર્યા હતા અને જ્યારે ફરિયાદી – ગલજીભાઈ કાળાભાઈ વચ્ચે પડ્યા, ત્યારે તમામ આરોપીઓએ તેમના

પર પથ્થરમારો કર્યો હતો અને તેઓ બધાએ બૂમાબૂમ કરતાં, આરોપીઓ નાસી ગયા હતા. ઇજાગ્રસ્તોને સારવાર માટે જીપમાં સરકારી હોસ્પિટલ, ભિલોડા ખાતે લઈ જવામાં આવ્યા હતા, જ્યાં નવજીભાઈ કાળાભાઈને મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ અન્ય ઇજાગ્રસ્તોને વધુ સારવાર માટે હિંમતનગર ખાતેની સરકારી હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યા હતા. ફરિયાદી – ગલજીભાઈ કાળાભાઈએ ભિલોડા પોલીસ સ્ટેશન ખાતે ઇ.પી.કો. ની કલમ ૩૦૨, ૩૨૬, ૩૨૪, ૩૨૩, ૧૧૪ અને બી.પી. એક્ટની કલમ ૧૩૫ હેઠળ ફરિયાદ નોંધાવી હતી, જે ભિલોડા પોલીસ સ્ટેશન ૧ – સી.આર. નં. ૧૩૬/૧૯૯૭ તરીકે નોંધવામાં આવી હતી.

૨.૨ તપાસ અધિકારીએ સંબંધિત સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધ્યા હતા અને જરૂરી દસ્તાવેજો જપ્ત કર્યા હતા તથા તપાસ પૂર્ણ થયા બાદ, ચીફ જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ, હિંમતનગરની અદાલત સમક્ષ આરોપનામું દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું અને આરોપીઓ સામેના સદર ગુનાઓ ફક્ત સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા જ ચલાવી શકાય તેવા હોવાથી, કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર ની કલમ ૨૦૯ ની જોગવાઈઓ મુજબ કેસને સેશન્સ કોર્ટ, સાબરકાંઠા ખાતે કમિટ કરવામાં આવ્યો હતો અને સદર કેસ સેશન્સ કેસ નં. ૪૦/૧૯૯૮ તરીકે નોંધાયો હતો.

૨.૩ આરોપીઓને યોગ્ય રીતે સમન્સ બજાવવામાં આવ્યા હતા અને આરોપીઓ વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ હાજર થયા હતા તથા સદર કોડની કલમ ૨૦૭

ની જોગવાઈઓ મુજબ તમામ પોલીસ પેપર્સની નકલો આરોપીઓને પૂરી પાડવામાં આવી હતી કે કેમ તેની ખાતરી કરવામાં આવી હતી. આરોપીઓ સામે આંક ૮ પર તહોમતનામું ઘડવામાં આવ્યું હતું અને આરોપીઓના નિવેદનો અનુક્રમે આંક ૯, ૧૦, ૧૧ અને ૧૨ પર નોંધવામાં આવ્યા હતા, જેમાં, આરોપીઓએ તહોમતનામાની વિગતોનો ઇનકાર કર્યો હતો અને ફરિયાદપક્ષનો સમગ્ર પુરાવો રેકર્ડ પર લેવામાં આવ્યો હતો.

૨.૪ ફરિયાદપક્ષે પોતાના કેસના સમર્થનમાં ૧૧ સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી અને ૧૫ દસ્તાવેજી પુરાવાઓ રેકર્ડ પર રજૂ કર્યા હતા તથા વિદ્વાન એ.પી.પી. એ પુરાવો પૂરો થયાની પુરસિસ દાખલ કર્યા પછી, કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીઓના વિશેષ નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા, જેમાં, આરોપીઓએ રેકર્ડ પરના ફરિયાદપક્ષના તમામ પુરાવાઓનો ઇનકાર કર્યો હતો. આરોપીઓએ સાક્ષીના પાંજરામાં જવાનો કે પોતાના તરફથી સાક્ષીઓની તપાસ કરવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને જણાવ્યું હતું કે તેમની સામે ખોટો કેસ દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. વિદ્વાન એ.પી.પી. અને આરોપી તરફેના વિદ્વાન વકીલની દલીલો સાંભળ્યા બાદ, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમ દ્વારા તમામ આરોપીઓને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂક્યા હતા.

૩. નિર્દોષ છૂટકારાના સદર ચુકાદા અને હુકમથી વ્યથિત અને અસંતુષ્ટ થઈને, અપીલકર્તા – રાજ્ય દ્વારા મુખ્યત્વે એવું જણાવીને હાલની અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ નિર્દોષ

છૂટકારાનો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ કાયદા અને રેકર્ડ પરના પુરાવા વિરુદ્ધનો છે અને તમામ સાક્ષીઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે તે હકીકતની વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ મૂલવણી કરી નથી તથા ઉલટતપાસ દરમિયાન, સામાવાળાઓની તરફેણમાં કંઈપણ પ્રતિકૂળ નીકળી આવ્યું નથી. કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત થયો છે અને ફરિયાદપક્ષે સામાવાળાઓ સામે સફળતાપૂર્વક કેસ સાબિત કર્યો છે તથા નિર્દોષ છૂટકારાનો ચુકાદો અને હુકમ અસમર્થનીય, ગેરકાયદેસર અને કાયદાની દ્રષ્ટિએ કોઈપણ આધાર વગરનો છે તેમજ સામાવાળાને નિર્દોષ છોડતી વખતે દર્શાવવામાં આવેલા કારણો અયોગ્ય, વિકૃત અને કાયદાની દ્રષ્ટિએ ક્ષતિપૂર્ણ છે. આથી વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ કાયદેસર અમાન્ય ઠેરવી રદ કરવાને પાત્ર છે.

૪. અપીલકર્તા રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી સી.એમ. શાહ અને સામાવાળાઓ તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પી.પી. મજમુદારને સાંભળ્યા. નિર્દોષ છૂટકારાના વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમનું અવલોકન કર્યું અને કેસના રેકર્ડ પરના ફરિયાદપક્ષના સમગ્ર પુરાવાની પુનઃમૂલવણી કરી છે.

૫ . વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી સી.એમ. શાહે આ અદાલતનું ધ્યાન ફરિયાદપક્ષના સમગ્ર પુરાવા અને રેકર્ડ તરફ દોર્યું છે અને રજૂઆત કરી છે કે ફરિયાદી અને નજરે જોનાર સાક્ષીઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું છે અને ફરિયાદપક્ષે સાબિત કર્યું છે કે તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ, ફરિયાદી અને ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓ આરોપી નં.

જ ના ઘર પાછળના રસ્તા પરથી પસાર થઈ રહ્યા હતા ત્યારે અચાનક આરોપીઓ દ્વારા તેમના પર હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. નજરે જોનાર સાક્ષીઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું છે અને રેકર્ડ પર છે કે નવજીભાઈ કાળાભાઈને ગંભીર ઈજાઓ થઈ હતી અને તેઓ પોતાની ઈજાઓને કારણે મૃત્યુ પામ્યા હતા. આરોપીઓની ઓળખના સંબંધમાં કોઈ વિરોધાભાસ નથી અને આરોપીઓ જ એ વ્યક્તિઓ હતા કે જેમણે મૃતક અને ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓ પર હુમલો કર્યો હતો અને ફરિયાદપક્ષે સમગ્ર કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કર્યો છે પરંતુ વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ પુરાવાની યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલવણી કરી નથી. વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ વિફૂત અને ગેરકાયદેસર છે અને વિદ્વાન એ.પી.પી. એ આ અદાલતને અપીલ મંજૂર કરવા અને આરોપીઓને ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવા અનુરોધ કર્યો છે.

૬. સામાવાળાઓ તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પી.પી. મજમુદારે રજૂઆત કરી છે કે કથિત બનાવ સાંજના આશરે ૦૬.૦૦ વાગ્યે બન્યો હતો અને મૃતક તેમજ અન્ય લોકોને તે જ દિવસે રાત્રે આશરે ૧૦.૦૦ વાગ્યે સારવાર માટે લાવવામાં આવ્યા હતા. ઈજાગ્રસ્ત – મનુભાઈ જીવાભાઈ દ્વારા આપવામાં આવેલી હિસ્ટ્રી મુજબ, તેમને આરોપી બાબુભાઈ નિનામા દ્વારા સાંજે આશરે ૦૬.૦૦ વાગ્યે ભાલા વડે ઘા કરવામાં આવ્યો હતો. નાનજીભાઈ મનુભાઈ મુદથે જણાવ્યું છે કે તેમને આરોપી કાંતા ગોમા અને લક્ષ્મણ ગોમા દ્વારા સાંજે આશરે ૦૫.૦૦ વાગ્યે લાકડી અને હાથ વડે માર મારવામાં આવ્યો હતો, દલજીભાઈ નાનજીભાઈ મુદથે

જણાવ્યું છે કે તેમને ગોમાજી નિનામા દ્વારા સાંજે આશરે ૦૬.૦૦ વાગ્યે ધારીયા (દાતરડા) વડે ઘા કરવામાં આવ્યો હતો અને મૃતક નવજીભાઈ કડાજીને મૃત લાવવામાં આવ્યા હતા તથા તેમના સંબંધીઓ દલજી કડા મુદથ અને સવિતાબેન મુદથે જણાવ્યું હતું કે કાંતિ ગોમા અને લક્ષ્મણ ગોમા દ્વારા તેમના પર હુમલો કરવામાં આવતાં તેમને ઈજાઓ થઈ હતી. તે સમયે આંખમાં તીર ન હતું અને મૃત્યુનું કારણ મગજના અંદરના ભાગમાં ઈજાને કારણે આઘાત હતો. ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓના નિવેદનોમાં અને કોણે કયા હથિયાર વડે તેમના પર હુમલો કર્યો હતો તે બાબતે સ્પષ્ટ વિરોધાભાસ છે. જ્યાં સુધી હેતુનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, ફરિયાદીએ જણાવ્યું છે કે તેઓ વચ્ચે કેટલીક તકરાર હતી અને મૂળ આરોપીઓએ મૃતકની હત્યા કરી હતી પરંતુ હેતુના સંબંધમાં સ્પષ્ટ વિરોધાભાસ છે કારણ કે ફરિયાદીએ જણાવ્યું છે કે નિનામા પરિવાર સાથે જમીન બાબતે તકરાર હતી અને ફરિયાદમાં તથા જુબાનીમાં ફરિયાદીનું નિવેદન પરસ્પર વિરોધાભાસી છે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ એ પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે જ્યારે મૃતકને હોસ્પિટલ લઈ જવામાં આવ્યા ત્યારે મૃતકની આંખમાં તીર હતું, જ્યારે મેડિકલ ઓફિસરે જણાવ્યું છે કે આંખો બંધ હતી. ફરિયાદપક્ષે સામાવાળાઓને થયેલી ઈજાઓનો કોઈ ઉલ્લેખ કર્યો નથી અને તેનો ખુલાસો કર્યો નથી તથા કાંતિ ગોમાની પત્ની દ્વારા ફરિયાદી અને અન્ય લોકો સામે એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં આવી હતી પરંતુ ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આ સમગ્ર હકીકત છુપાવવામાં આવી છે. વિદ્વાન વકીલ વધુમાં રજૂઆત કરે છે કે કાયદાના પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો મુજબ જ્યારે આરોપીઓને થયેલી ઈજાઓ વણસમજાયેલી

રહે છે, ત્યારે તેઓ શંકાનો લાભ મેળવવા માટે હકદાર બને છે. વધુમાં, ઈન્કવેસ્ટ પંચનામામાં સ્પષ્ટપણે જણાય છે કે આંખમાં કોઈ તીર ન હતું અને તીર ક્યાંથી જમ કરવામાં આવ્યું તે અંગે કોઈ પણ પ્રકારનો ખુલાસો નથી કારણ કે તીર મેળવ્યા કે શોધી કાઢ્યા અંગેનું કોઈ પંચનામું નથી તેમજ ગુનાની જગ્યાએથી પણ તે મળી આવ્યું નથી. તીર મળી આવવા અંગે ખુલાસો ન હોવામાં મહત્વપૂર્ણ વિરોધાભાસ છે અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧૦ – નઝીમિયા સુમરા, તપાસ અધિકારીએ જણાવ્યું છે કે ગુનાની જગ્યાએથી તીરો અને ભાલાઓ મળી આવ્યા હતા પરંતુ આંક ૪૦ પર રજૂ કરવામાં આવેલા ગુનાની જગ્યાના પંચનામામાં, આવા કોઈ તીરો મળી આવ્યા નથી. તપાસ અધિકારીએ જણાવ્યું છે કે આરોપીઓ પણ ઈજાગ્રસ્ત થયા હતા અને સારવાર માટે હોસ્પિટલમાં દાખલ હતા તથા તેમણે હોસ્પિટલની મુલાકાત લીધી હતી અને તેઓ જણાવે છે કે આરોપી બાબુ ગોમા અને ગોમા માંજીના શરીરમાંથી તીર કાઢવા માટે ઓપરેશન કરવામાં આવ્યું હતું. આરોપીઓને થયેલી ઈજાઓ ગંભીર પ્રકારની હતી અને ફરિયાદપક્ષે આરોપીઓને થયેલી ઈજાઓ છુપાવી છે અને તેનો ખુલાસો કર્યો નથી જે ફરિયાદપક્ષના સમગ્ર કેસ પર શંકા ઉપજાવે છે. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે સમગ્ર પુરાવાની યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલવણી કરી છે અને એ પણ રેકર્ડ પર છે કે એફ.એસ.એલ. માં પૃથક્કરણ માટે કોઈ તીર મોકલવામાં આવ્યું નથી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા સમગ્ર પુરાવાની યોગ્ય રીતે મૂલવણી કરવામાં આવી છે અને વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમમાં કોઈ વિકૃતિ કે ગેરકાયદેસરતા નથી અને તેથી, અપીલકર્તાની અપીલ નામંજૂર થવી જોઈએ. વધુમાં વિદ્વાન વકીલ રજૂઆત કરે

છે કે જ્યારે બે મંતવ્યો શક્ય હોય અને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીઓની તરફેણમાં એક મંતવ્ય અપનાવ્યું હોય, ત્યારે સામાન્ય રીતે તે મંતવ્યનું અનુસરણ કરવું જોઈએ અને વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમમાં કોઈ દખલગીરીની જરૂર નથી તથા અપીલ નામંજૂર થવી જોઈએ.

૬.૧ વિદ્વાન વકીલ શ્રી પી.પી. મજમુદારે (૨૦૨૪) આઈ.એન.એસ.સી. ૧૦૪ માં રિપોર્ટ થયેલ મલપ્પા અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ કલાર્ટિક ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો છે, જેમાં, પેરા ૩૬ માં સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

૩૬ . આપણું ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્ર મૂળભૂત રીતે એ આધાર પર રચાયેલું છે કે કોઈ પણ નિર્દોષ વ્યક્તિને દોષિત તરીકે ઠેરવવામાં ન આવે. ફોજદારી કાયદાના તમામ રક્ષણાત્મક ઉપાયો અને ન્યાયશાસ્ત્રીય મૂલ્યોનો ઉદ્દેશ ન્યાયની કોઈપણ નિષ્ફળતાને અટકાવવાનો છે. નિર્દોષ છૂટકારા સામેની અપીલનો નિર્ણય કરતી વખતે ધ્યાને આવતા સિદ્ધાંતોનો સંક્ષેપ નીચે મુજબ કરી શકાય:

(૧) પુરાવાની મૂલવણી એ ફોજદારી ટ્રાયલનું મુખ્ય તત્વ છે અને આવી મૂલવણી સર્વગ્રાહી હોવી જોઈએ – જેમાં મૌખિક કે દસ્તાવેજી તમામ પુરાવાઓનો સમાવેશ થતો હોવો જોઈએ;

(૨) પુરાવાની આંશિક કે પસંદગીયુક્ત મૂલવણી ન્યાયની નિષ્ફળતામાં પરિણમી શકે છે અને તે પોતે જ પડકારવા

માટેનો એક આધાર છે;

(૩) જો અદાલત પુરાવાની મૂલવણી કર્યા પછી એવું માલૂમ પડે કે બે મંતવ્યો શક્ય છે, તો સામાન્ય રીતે આરોપીની તરફેણવાળા મંતવ્યનું અનુસરણ કરવું જોઈએ;

(૪) જો ટ્રાયલ કોર્ટનું મંતવ્ય કાયદેસર રીતે સ્વીકાર્ય મંતવ્ય હોય, તો માત્ર વિપરીત મંતવ્યની શક્યતા નિર્દોષ છૂટકારાને ઉલટાવવા માટે વાજબી ઠરશે નહીં;

(૫) જો અપીલ અદાલત પુરાવાની પુનઃમૂલવણી કરીને અપીલમાં નિર્દોષ છૂટકારાને ઉલટાવવા તરફ ઝૂકેલી હોય, તો તેણે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નિર્દોષ છૂટકારા માટે આપવામાં આવેલા તમામ કારણોની વિશેષરૂપે ચર્ચા કરવી જોઈએ અને તમામ હકીકતોને આવરી લેવી જોઈએ;

(૬) નિર્દોષ છૂટકારામાંથી દોષિત ઠરાવવામાં ઉલટાવવાના કેસમાં, અપીલ અદાલતે ટ્રાયલ કોર્ટના નિર્ણયમાં ગેરકાયદેસરતા, વિકૃતિ અથવા કાયદા કે હકીકતની ભૂલ દર્શાવવી આવશ્યક છે.

૬.૨ સામાવાળાઓ તરફે વિદ્વાન વકીલે (૨૦૨૩) ૧૦ એસ.સી.સી. ૪૭૦ માં રિપોર્ટ થયેલ નંદલાલ અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ છત્તીસગઢ ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદા પર પણ આધાર રાખ્યો છે, જેમાં, પેરા ૨૫ થી ૨૭

માં, સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

૨૫ . અમે પ્રથમ આરોપી નં. ૧૧ નરેશ કુમારને થયેલી ઈજાઓ અંગે ખુલાસો ન હોવાના મુદ્દા પર વિચાર કરીશું. લક્ષ્મી સિંહ અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ બિહાર ૧૯૭૬ ૪ એસ.સી.સી. ૩૯૪ ના કેસમાં, જે કેસ પણ ઈ.પી.કો. ની કલમ ૧૪૯ સાથે વાંચતા કલમ ૩૦૨ હેઠળના દોષિત ઠરાવમાંથી ઉદ્ભવ્યો હતો, આ અદાલતને આરોપીઓને થયેલી ઈજાઓ અંગે ખુલાસો ન હોવાના મુદ્દા પર વિચાર કરવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો હતો. આ અદાલતે આ મુદ્દા પરના અગાઉના ચુકાદાઓનો સંદર્ભ લીધા પછી, આ મુજબ અવલોકન કર્યું હતું:

“૧૨.અમને એવું જણાય છે કે હત્યાના કેસમાં, બનાવના સમયે અથવા બોલાચાલી દરમિયાન આરોપીને થયેલી ઈજાઓ અંગે ખુલાસો ન હોવો એ એક અત્યંત મહત્વનો સંજોગ છે જેમાંથી અદાલત નીચે મુજબના અનુમાનો તારવી શકે છે:

“(૧) એ કે ફરિયાદપક્ષે બનાવની ઉત્પત્તિ અને ઉદ્ભવને છુપાવ્યો છે અને તેથી સાચું સંસ્કરણ રજૂ કર્યું નથી;

(૨) એ કે જે સાક્ષીઓએ આરોપીના શરીર પરની ઈજાઓની હાજરીનો ઇનકાર કર્યો છે તેઓ અત્યંત મહત્વપૂર્ણ મુદ્દા પર અસત્ય બોલી રહ્યા છે અને તેથી તેમનો પુરાવો અવિશ્વસનીય

છે;

(૩) એ કે જો એવું કોઈ બચાવપક્ષનું સંસ્કરણ હોય કે જે આરોપીના શરીર પરની ઈજાઓ સમજાવતું હોય તો તે સંભવિત બને છે જેથી ફરિયાદપક્ષના કેસ પર શંકા ઉપજાવી શકાય.”

આરોપીના શરીર પરની ઈજાઓ સમજાવવામાં ફરિયાદપક્ષ તરફની ચૂક જ્યાં પુરાવામાં હિત ધરાવતા અથવા દુશ્મનાવટ ધરાવતા સાક્ષીઓ હોય અથવા જ્યાં બચાવપક્ષ એવું સંસ્કરણ આપે છે જે સંભાવનાની દ્રષ્ટિએ ફરિયાદપક્ષના સંસ્કરણ સાથે સ્પર્ધા કરે છે ત્યાં ઘણું મોટું મહત્વધારણ કરે છે. હાલના કેસમાં, જ્યારે એવું ઠરાવવામાં આવે છે, જેમ કે ઠરાવવું જ જોઈએ, કે અપીલકર્તા દશરથ સિંહને ગંભીર ઈજાઓ થઈ હતી જે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સમજાવવામાં આવી નથી, ત્યારે અદાલત માટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧ થી ૪ અને ૬ ના પુરાવા પર વિશ્વાસ મૂકવો મુશ્કેલ બનશે, ખાસ કરીને ત્યારે, જ્યારે આ પૈકીના કેટલાક સાક્ષીઓએ આરોપીના શરીર પર કોઈ ઈજાઓ જોઈ ન હોવાનું જણાવીને અસત્ય બોલ્યા છે. આમ સેશન્સ જજ કે હાઈકોર્ટ બંનેમાંથી કોઈએ પણ ફરિયાદપક્ષના કેસમાં જણાતી આ મહત્વપૂર્ણ ત્રુટિ કે ક્ષતિ પર યોગ્ય વિચારણા કરી હોય તેવું જણાતું નથી. અમારે તુરંત એ ઉમેરવું જોઈએ કે સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત વિ. બાઈ ફાતિમા [(૧૯૭૫) ૨ એસ.સી.સી. ૭ : ૧૯૭૫ એસ.સી.સી. (ફિ) ૩૮૪] માં આ અદાલતે ઠરાવ્યા મુજબ એવા કેસો હોઈ શકે છે કે જ્યાં ફરિયાદપક્ષ દ્વારા ઈજાઓ અંગે ખુલાસો ન હોવો તે ફરિયાદપક્ષના કેસને અસર ન પણ કરે. આ સિદ્ધાંત દેખીતી રીતે એવા કેસોને લાગુ પડશે જ્યાં આરોપીને થયેલી ઈજાઓ

સામાન્ય અને ઉપરછછી હોય અથવા જ્યાં પુરાવો એટલો સ્પષ્ટ અને સચોટ, એટલો સ્વતંત્ર અને નિષ્પક્ષ, એટલો સંભવિત, સુસંગત અને વિશ્વસનીય હોય, કે તે ઈજાઓ સમજાવવામાં ફરિયાદપક્ષ તરફની ચૂક ની અસર કરતાં ઘણો વધુ વજનદાર હોય. જોકે, હાલનો કેસ ચોક્કસપણે એવો કેસ નથી, અને તેથી, અસ્વીકાર્ય આધારો પર ફરિયાદપક્ષના કેસમાંની આ ગંભીર ક્ષતિને અવગણવામાં હાઈકોર્ટે ભૂલ કરી હતી.”

૨૬ . ઈજાઓ અંગે ખુલાસો ન હોવાના સંબંધમાં સમાન મંતવ્ય આ અદાલત દ્વારા સ્ટેટ ઓફ રાજસ્થાન વિ. માધો અને અન્ય, સ્ટેટ ઓફ એમ.પી. વિ. મિશ્રીલાલ (મૃતક) અને અન્ય તથા નગરથિનમ અને અન્ય વિ. સ્ટેટ (પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ) ના કેસોમાં અપનાવવામાં આવ્યું છે.

૨૭ . નિર્વિવાદપણે, હાલના કેસમાં, આરોપી નં. ૧૧ નરેશ કુમારને થયેલી ઈજાઓને સામાન્ય કે ઉપરછછી ગણી શકાય નહીં. સાક્ષીઓ પણ હિત ધરાવતા સાક્ષીઓ છે, કારણ કે તેઓ મૃતકના નજીકના સંબંધીઓ છે. સરપંચની ચૂંટણીના કારણે બંને પરિવારો વચ્ચે અગાઉની દુશ્મનાવટ હતી, તે રેકર્ડ પર આવ્યું છે. રામાશિષ રાય વિ. જગદીશ સિંહ ના કેસમાં આ અદાલતે અવલોકન કર્યા મુજબ, અગાઉની દુશ્મનાવટ એ બેધારી તલવાર છે. એક તરફ, તે હેતુ પૂરો પાડી શકે છે અને બીજી તરફ, ખોટી રીતે સંડોવી દેવાની શક્યતાને નકારી શકાય નહીં.

૭ . સૌ પ્રથમ, હાલના કેસની હકીકતોની ચર્ચા કરતાં પહેલાં, ૨૦૨૫ લોસ્ટ્ર (એસ.સી.) ૧૪૨૩ માં રિપોર્ટ થયેલ પી. સોમારાજુ વિ. સ્ટેટ ઓફ આંધ્ર પ્રદેશ ના કેસમાં પેરા ૧૧ અને ૧૨ માં નિર્દોષ છૂટકારાની અપીલોમાં અપીલ અદાલતની સત્તાઓના સંબંધમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે કરેલા અવલોકનોનો સંદર્ભ લેવો યોગ્ય રહેશે જે નીચે મુજબ પુનઃ રજૂ કરવામાં આવે છે:

૧૧ . આગળ વધતાં પહેલાં, અપીલ અદાલત દ્વારા નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમમાં દખલગીરીને નિયંત્રિત કરતા સુસ્થાપિત સિદ્ધાંતોનું પુનરાવર્તન કરવું યોગ્ય રહેશે, જેની ચર્ચા વાદગ્રસ્ત ચુકાદામાં હાઈકોર્ટ દ્વારા પણ કરવામાં આવી હતી. સૌ પ્રથમ, અમે ચંદ્રપ્પા અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક ૨૦૦૭ (૪) એસ.સી.સી. ૪૧૫ ના મહત્વપૂર્ણ કેસ પર આધાર રાખીએ છીએ જેમાં આ અદાલતે નીચે મુજબ પાંચ મુદ્દાની આધારભૂત કસોટી નિર્ધારિત કરી હતી:

“૪૨. ઉપરોક્ત નિર્ણયો પરથી, અમારા સુવિચારિત મંતવ્ય મુજબ, નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમ સામેની અપીલ સાથે કામ કરતી વખતે અપીલ અદાલતની સત્તાઓ અંગે નીચે મુજબના સામાન્ય સિદ્ધાંતો ફલિત થાય છે:

(૧) જે પુરાવા પર નિર્દોષ છૂટકારાનો હુકમ આધારિત છે તેની સમીક્ષા કરવાની, પુનઃમૂલવણી કરવાની અને પુનર્વિચારણા

કરવાની અપીલ અદાલત પાસે સંપૂર્ણ સત્તા છે.

(૨) કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ આવી સત્તાના ઉપયોગ પર કોઈ મર્યાદા, નિયંત્રણ કે શરત મૂકતો નથી અને અપીલ અદાલત તેની સમક્ષના પુરાવા પરથી હકીકત અને કાયદા બંને પ્રશ્નો પર પોતાના નિષ્કર્ષ પર પહોંચી શકે છે.

(૩) વિવિધ અભિવ્યક્તિઓ, જેમ કે, “મહત્વપૂર્ણ અને આકર્ષક કારણો”, “સારા અને પૂરતા આધારો”, “અત્યંત મજબૂત સંજોગો”, “વિકૃત નિષ્કર્ષો”, “દેખીતી ભૂલો”, વગેરેનો ઉદ્દેશ નિર્દોષ છૂટકારા સામેની અપીલમાં અપીલ અદાલતની વ્યાપક સત્તાઓને મર્યાદિત કરવાનો નથી. આવી શબ્દાવલીઓ પુરાવાની સમીક્ષા કરવા અને પોતાના નિષ્કર્ષ પર આવવાની અદાલતની સત્તાને મર્યાદિત કરવા કરતાં નિર્દોષ છૂટકારામાં દખલગીરી કરવા પ્રત્યે અપીલ અદાલતની અનિચ્છા પર ભાર મૂકવા માટે “ભાષાકીય અલંકારો” ના સ્વરૂપમાં વધુ છે.

(૪) જોકે, અપીલ અદાલતે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે નિર્દોષ છૂટકારાના કેસમાં, આરોપીની તરફેણમાં બેવડું અનુમાન હોય છે. પ્રથમ તો, ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રના મૂળભૂત સિદ્ધાંત હેઠળ નિર્દોષતાનું અનુમાન તેને ઉપલબ્ધ હોય છે કે જ્યાં સુધી સક્ષમ અદાલત દ્વારા તેને દોષિત સાબિત કરવામાં ન આવે ત્યાં

સુધી દરેક વ્યક્તિ નિર્દોષ માનવામાં આવશે. બીજું, આરોપીએ પોતાનો નિર્દોષ છૂટકારો મેળવી લીધો હોવાથી, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા તેની નિર્દોષતાનું અનુમાન વધુ ઢઢ, પુનઃપુષ્ટ અને મજબૂત બને છે.

(૫) જો રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે બે વ્યાજબી નિષ્કર્ષ શક્ય હોય, તો અપીલ અદાલતે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા નિર્દોષ છૂટકારાના તારણમાં ખલેલ પહોંચાડવી જોઈએ નહીં." ૪ (૨૦૦૭) ૪ એસ.સી.સી. ૪૧૫.

૧૨ . સારાંશમાં, કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૮ અને ૩૮૬ હેઠળ નિર્દોષ છૂટકારા સામેની અપીલમાં પુરાવાની સમીક્ષા અને પુનઃમૂલવણી કરવાની અપીલ અદાલત પાસે નિઃશંકપણે સંપૂર્ણ સત્તા છે. તેમ છતાં, નિર્દોષ છૂટકારા પછી નિર્દોષતાના ઢઢ અથવા ‘બેવડા’ અનુમાનના કારણે, દખલગીરી મર્યાદિત હોવી જોઈએ. જો રેકર્ડના આધારે બે વ્યાજબી મંતવ્યો શક્ય હોય, તો નિર્દોષ છૂટકારામાં ખલેલ પહોંચાડવી જોઈએ નહીં. ન્યાયિક હસ્તક્ષેપ માત્ર ત્યારે જ વાજબી ઠરે છે જ્યારે ટ્રાયલ કોર્ટનું મંતવ્ય વિકૃત હોય, મહત્વપૂર્ણ પુરાવાના ખોટા અર્થઘટન અથવા તેને અવગણવા પર આધારિત હોય, અથવા ન્યાયની સ્પષ્ટ નિષ્ફળતામાં પરિણમતું હોય. વધુમાં, અપીલ અદાલતે તેને ઉલટાવતા પહેલાં અને પોતાના કારણો આપતાં પહેલાં ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નિર્દોષ છૂટકારા માટે આપવામાં આવેલા કારણોની ચર્ચા કરવી આવશ્યક છે. આ અદાલતના તાજેતરના શ્રેણીબદ્ધ ચુકાદાઓએ આ સ્થિતિને વધુ

ઢઢ બનાવી છે, જેમાં અન્ય બાબતો સાથે, મલ્લપ્પા અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક, ૨૦૨૪ આઈ.એન.એસ.સી. ૧૦૪, બલ્લુ ઉર્ફે બલરામ ઉર્ફે બાલમુકુંદ અને અન્ય વિ. ધી સ્ટેટ ઓફ મધ્ય પ્રદેશ ૨૦૨૪ આઈ.એન.એસ.સી. ૨૫૮, બાબુ સાહેબાગૌડા રુદ્રગૌડર અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક ૨૦૨૪ આઈ.એન.એસ.સી. ૩૨૦ અને કોન્સ્ટેબલ ૯૦૭ સુરેન્દ્ર સિંહ અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ ઉત્તરાખંડ ૨૦૨૫ આઈ.એન.એસ.સી. ૧૧૪ નો સમાવેશ થાય છે.

૭.૧ ૨૦૨૫ આઈ.એન.એસ.સી. ૧૧૪ માં રિપોર્ટ થયેલ સુરેન્દ્ર સિંહ અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ ઉત્તરાખંડ ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે પેરા નં. ૧૧ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

૧૧. તાજેતરમાં, બાબુ સાહેબાગૌડા રુદ્રગૌડર અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક ૬ ના કેસમાં, આ અદાલતની એક બેંચ કે જેમાં અમારા પૈકીના એક સભ્ય (બી.આર. ગવર્ધ, ન્યાયમૂર્તિ) હતા, તેમને નિર્દોષ છૂટકારા સામેની અપીલમાં દખલગીરીના વ્યાપ અંગે કાનૂની સ્થિતિ પર વિચાર કરવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો હતો. આ મુજબ અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું:

“૩૮. સૌ પ્રથમ, અમે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા આરોપીના નિર્દોષ છૂટકારાને પડકારવા માટે રાજ્ય દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલમાં હાઈકોર્ટ દ્વારા દખલગીરીના વ્યાપને

નિયંત્રિત કરતા આ અદાલતે નિર્ધારિત કરેલા સિદ્ધાંતોનો પુનરોચ્ચાર કરવા માંગીએ છીએ.

૩૯ . આ અદાલતે રાજેશ પ્રસાદ વિ. સ્ટેટ ઓફ બિહાર [રાજેશ પ્રસાદ વિ. સ્ટેટ ઓફ બિહાર, (૨૦૨૨) ૩ એસ.સી.સી. ૪૭૧ : (૨૦૨૨) ૨ એસ.સી.સી. (કિ) ૩૧] માં અગાઉના વિવિધ ચુકાદાઓ પર વિચારણા કર્યા પછી આ ક્ષેત્રને આવરી લેતી કાનૂની સ્થિતિને સંક્ષિપ્તમાં રજૂ કરી હતી અને નીચે મુજબ ઠરાવ્યું હતું : (એસ.સી.સી. પાના ૪૮૨-૮૩, પેરા ૨૯)

“૨૯. શ્રેણીબદ્ધ ચુકાદાઓનો સંદર્ભ લીધા પછી, આ અદાલતે નીચે મુજબના શબ્દોમાં નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમ સામેની અપીલ સાથે કામ કરતી વખતે અપીલ અદાલતની સત્તાઓ અંગે નીચે મુજબના સામાન્ય સિદ્ધાંતો તારવ્યા હતા : (ચંદ્રપ્પા કેસ [ચંદ્રપ્પા વિ. સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક, (૨૦૦૭) ૪ એસ.સી.સી. ૪૧૫ : (૨૦૦૭) ૨ એસ.સી.સી. (કિ) ૩૨૫], એસ.સી.સી. પાનું ૪૩૨, પેરા ૪૨)

૪૨ . ઉપરોક્ત નિર્ણયો પરથી, અમારા સુવિચારિત મંતવ્ય મુજબ, નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમ સામેની અપીલ સાથે કામ કરતી વખતે અપીલ અદાલતની સત્તાઓ અંગે નીચે મુજબના સામાન્ય સિદ્ધાંતો ફલિત થાય

છે:

(૧) જે પુરાવા પર નિર્દોષ છૂટકારાનો હુકમ આધારિત છે તેની સમીક્ષા કરવાની, પુનઃમૂલવણી કરવાની અને પુનર્વિચારણા કરવાની અપીલ અદાલત પાસે સંપૂર્ણ સત્તા છે.

(૨) ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૭૩ આવી સત્તાના ઉપયોગ પર કોઈ મર્યાદા, નિયંત્રણ કે શરત મૂકતો નથી અને અપીલ અદાલત તેની સમક્ષના પુરાવા પરથી હકીકત અને કાયદા બંને પ્રશ્નો પર પોતાના નિષ્કર્ષ પર પહોંચી શકે છે.

(૩) વિવિધ અભિવ્યક્તિઓ, જેમ કે, “મહત્વપૂર્ણ અને આકર્ષક કારણો”, “સારા અને પૂરતા આધારો”, “અત્યંત મજબૂત સંજોગો”, “વિકૃત નિષ્કર્ષો”, “દેખીતી ભૂલો”, વગેરેનો ઉદ્દેશ નિર્દોષ છૂટકારા સામેની અપીલમાં અપીલ અદાલતની વ્યાપક સત્તાઓને મર્યાદિત કરવાનો નથી. આવી શબ્દાવલીઓ પુરાવાની સમીક્ષા કરવા અને પોતાના નિષ્કર્ષ પર આવવાની અદાલતની સત્તાને મર્યાદિત કરવા કરતાં નિર્દોષ છૂટકારામાં દખલગીરી કરવા પ્રત્યે અપીલ અદાલતની અનિચ્છા પર ભાર મૂકવા માટે “ભાષાકીય અલંકારો” ના સ્વરૂપમાં વધુ છે.

(૪) જોકે, અપીલ અદાલતે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે નિર્દોષ છૂટકારાના

કેસમાં, આરોપીની તરફેણમાં બેવડું અનુમાન હોય છે. પ્રથમ તો, ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રના મૂળભૂત સિદ્ધાંત હેઠળ નિર્દોષતાનું અનુમાન તેને ઉપલબ્ધ હોય છે કે જ્યાં સુધી સક્ષમ અદાલત દ્વારા તેને દોષિત સાબિત કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી દરેક વ્યક્તિ નિર્દોષ માનવામાં આવશે. બીજું, આરોપીએ પોતાનો નિર્દોષ છૂટકારો મેળવી લીધો હોવાથી, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા તેની નિર્દોષતાનું અનુમાન વધુ ઢઢ, પુનઃપુષ્ટ અને મજબૂત બને છે.

(૫) જો રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે બે વ્યાજબી નિષ્કર્ષ શક્ય હોય, તો અપીલ અદાલતે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા નિર્દોષ છૂટકારાના તારણમાં ખલેલ પહોંચાડવી જોઈએ નહીં.”

૪૦ . વધુમાં, એચ.ડી. સુંદરા વિ. સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક [એચ.ડી. સુંદરા વિ. સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક, (૨૦૨૩) ૯ એસ.સી.સી. ૫૮૧ : (૨૦૨૩) ૩ એસ.સી.સી. (ફિ) ૭૪૮] માં આ અદાલતે સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૩૭૮ હેઠળ નિર્દોષ છૂટકારા સામેની અપીલ સાથે કામ કરતી વખતે અપીલ હકૂમતના ઉપયોગને નિયંત્રિત કરતા સિદ્ધાંતોનો સારાંશ નીચે મુજબ આપ્યો હતો : (એસ.સી.સી. પાનું ૫૮૪, પેરા ૮)

“૮. ... ૮.૧. આરોપીનો નિર્દોષ છૂટકારો નિર્દોષતાના અનુમાનને વધુ મજબૂત બનાવે છે;

૮.૨ . નિર્દોષ છૂટકારા સામેની અપીલની સુનાવણી કરતી વખતે,

અપીલ અદાલત મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાની પુનઃમૂલવણી કરવા માટે હકદાર છે;

૮.૩ . નિર્દોષ છૂટકારા સામેની અપીલનો નિર્ણય કરતી વખતે, અપીલ અદાલતે પુરાવાની પુનઃમૂલવણી કર્યા પછી એ વિચારવું જરૂરી છે કે શું ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા અપનાવવામાં આવેલું મંતવ્ય એવું સંભવિત મંતવ્ય છે કે જે રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે લઈ શકાયું હોત;

૮.૪ . જો અપનાવવામાં આવેલું મંતવ્ય સંભવિત મંતવ્ય હોય, તો અપીલ અદાલત એવા આધાર પર નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમને ઉલટાવી શકતી નથી કે અન્ય મંતવ્ય પણ શક્ય હતું; અને

૮.૫ . અપીલ અદાલત નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમમાં માત્ર ત્યારે જ દખલગીરી કરી શકે છે જો તે એવા તારણ પર આવે કે રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે માત્ર એક જ નિષ્કર્ષ નોંધી શકાય તેમ હતો કે આરોપીનો વાંક વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત થયો હતો અને અન્ય કોઈ નિષ્કર્ષ શક્ય ન હતો.”

૪૧. આમ, એ શંકાથી પર છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આરોપીની તરફેણમાં નોંધવામાં આવેલા નિર્દોષ છૂટકારાના ચુકાદાને ઉલટાવવા માટે અપીલ અદાલત દ્વારા દખલગીરીનો વ્યાપ નીચે મુજબના સિદ્ધાંતોની મર્યાદામાં રહીને જ વાપરવો જોઈએ:

૪૧.૧ . એ કે નિર્દોષ છૂટકારાનો ચુકાદો દેખીતી વિફલિતિ પીડાય છે;

૪૧.૨ . એ કે તે રેકર્ડ પરના મહત્વપૂર્ણ પુરાવાના ખોટા વાંચન/વિચારણા કરવામાં ચૂક પર આધારિત છે; અને

૪૧.૩ . એ કે કોઈ બે વ્યાજબી મંતવ્યો શક્ય નથી અને રેકર્ડ પર ઉપલબ્ધ પુરાવા પરથી માત્ર આરોપીના વાંક સાથે સુસંગત મંતવ્ય જ શક્ય છે.”

૮. કાયદાનો પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે નિર્દોષ છૂટકારા સામેની અપીલમાં, અપીલ અદાલત એ મર્યાદાથી બંધાયેલી છે કે જ્યાં સુધી વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવાની મૂલવણી કર્યા પછી એવું ન જણાય કે તેમાં કોઈ દેખીતી ગેરકાયદેસરતા અથવા વિકૃતિ છે કે જેના પર અદાલત સંભવતઃ પહોંચી શકી ન હોત, ત્યાં સુધી નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમમાં કોઈ દખલગીરી કરવાની રહેતી નથી. એ પણ પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે પુરાવાની સમીક્ષા કરવા માટે અપીલ અદાલત પર કોઈ પ્રતિબંધ નથી પરંતુ, સામાન્ય રીતે નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમમાં દખલગીરી કરવામાં આવશે નહીં કારણ કે નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમથી આરોપીની નિર્દોષતાનું અનુમાન વધુ મજબૂત બને છે. ફોજદારી કેસોમાં ન્યાય વહીવટના તાણાવાણામાંથી પસાર થતો સુવર્ણ દોર એ છે કે જો ફરિયાદપક્ષના કેસમાં રજૂ કરાયેલા પુરાવા પરથી બે મંતવ્યો શક્ય હોય એટલે કે (૧) આરોપીનો દોષ અને (૨) તેની નિર્દોષતા, તો જે મંતવ્ય આરોપીની તરફેણમાં હોય તે અપનાવવું જોઈએ, અને જો ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીની તરફેણવાળું મંતવ્ય અપનાવ્યું હોય, તો અપીલ અદાલતે નિર્દોષ છૂટકારાના તારણોમાં ખતેલ પહોંચાડવી જોઈએ નહીં. અપીલ અદાલત નિર્દોષ છૂટકારાના ચુકાદા અને

હુકમમાં માત્ર ત્યારે જ દખલગીરી કરી શકે છે જ્યારે આકર્ષક અને મહત્વપૂર્ણ કારણો હોય અને હુકમ સ્પષ્ટપણે અવાજબી હોય તથા જ્યાં અપીલ અદાલત એવા નિષ્કર્ષ પર આવે કે પુરાવાના આધારે, દોષિત ઠરાવવો અનિવાર્ય છે.

૯. ઉપરોક્ત કાયદાના પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતોના પ્રકાશમાં ફરિયાદપક્ષના પુરાવાનું પૃથક્કરણ કરવામાં આવે છે અને ફરિયાદપક્ષે આંક ૧૬ પર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧ – ડૉ. દલાભાઈ ખુશાભાઈ પરમારની તપાસ કરી છે અને સદર સાક્ષી કોટેજ હોસ્પિટલ, ભિલોડા ખાતે તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ ફરજ પરના મેડિકલ ઓફિસર છે. સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે રાત્રે આશરે ૧૦.૦૦ વાગ્યે, મનુભાઈ જીવાભાઈ નિનામા, નાનજીભાઈ મનુભાઈ બોડાત અને દલજીભાઈ નાનજીભાઈ બોડાતને સારવાર માટે લાવવામાં આવ્યા હતા. મનુભાઈ જીવાભાઈની તપાસ કરતાં, તેમણે હિસ્ટ્રીમાં જણાવ્યું હતું કે બાબુભાઈ નિનામાએ કુંડોલ ગામે સાંજે આશરે ૦૬.૦૦ વાગ્યે તેમને ભાલા વડે ઈજા પહોંચાડી હતી. તપાસ કરતાં, ડાબા ખભાના હાડકા (સ્કેપ્યુલા) ના બહારના ભાગ પર ત્રાંસો ઊભો (લેટરલ મીડીયલ) લંબગોળ ઘા (સ્ટેબ વાઉન્ડ) હતો કે જેની કિનારીઓ સ્વચ્છ રીતે કપાયેલી અને તીક્ષ્ણ ખૂણાઓ ધરાવતી હતી જે મધ્ય ભાગમાં ૩ સે.મી. x ૧ સે.મી. નો હતો અને છાતીના આગળના ભાગ પર આસપાસ એમફિસીમા અને સોજો/સ્પર્શસહિષ્ણુતા હતી તથા દર્દીને શ્વાસ લેવામાં તકલીફ પડતી હતી. મેડિકલ ઓફિસરના અભિપ્રાય મુજબ, ઈજા નં. ૧ તીક્ષ્ણ ધારદાર અણીદાર હથિયાર વડે થયેલી હતી અને ઈજા નં. ૨ સખત અને બૂઝા પદાર્થને કારણે થઈ હતી તથા બંને તાજી ઈજાઓ હતી. દર્દીને વધુ તપાસ

અને સારવાર પદ્ધતિ માટે સિવિલ હોસ્પિટલ, હિંમતનગર ખાતે રીફર કરવામાં આવ્યા હતા. મનુભાઈ જીવાભાઈ નિનામાનું મેડિકલ સર્ટિફિકેટ આંક ૧૭ પર રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. નાનજીભાઈ મનુભાઈ બોડાતે હિસ્ટ્રીમાં જણાવ્યું હતું કે તેમને કુંડોલ ગામે તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ સાંજે ૦૫.૦૦ વાગ્યે કાંતિ ગોમા અને લક્ષ્મણ ગોમા દ્વારા લાકડી અને મુક્કા વડે ઈજા પહોંચાડવામાં આવી હતી. તપાસ કરતાં, છાતીની જમણી બાજુના બહારના ભાગ પર ૧ સે.મી. વ્યાસના અનિયમિત ગોળાકાર કન્સ્યુઝન (ગુમડાં/મૂઢ માર) સાથે સ્પર્શસહિષ્ણુતા અને જમણી જાંઘના બહારના ભાગ પર આડા ઘસરકા/છોલાણ ૭ સે.મી. × ૦.૫ સે.મી. ના હતા. ઈજાઓ સખત અને બૂઝા પદાર્થ વડે થયેલી હતી અને તાજી હતી તથા દર્દીને વધુ તપાસ, સારવાર પદ્ધતિ અને અભિપ્રાય માટે સિવિલ હોસ્પિટલ, હિંમતનગર ખાતે રીફર કરવામાં આવ્યા હતા. નાનજીભાઈ મનુભાઈ બોડાતનું મેડિકલ સર્ટિફિકેટ આંક ૧૮ પર રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે દલજીભાઈ નાનજીભાઈ બોડાતને પણ જીવાજી મનુજી નિનામા અને અન્ય સંબંધીઓ દ્વારા તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ હોસ્પિટલમાં લાવવામાં આવ્યા હતા અને તેમણે કુંડોલના ગોમાભાઈ માંજીભાઈ નિનામા દ્વારા તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ સાંજે ૦૬.૦૦ વાગ્યે ધારીયા વડે હુમલો કરી ઈજા પહોંચાડ્યાની હિસ્ટ્રી જણાવી હતી. હિસ્ટ્રી કુંડોલના જીવાભાઈ માંજીભાઈ નિનામા દ્વારા આપવામાં આવી હતી. તપાસ કરતાં દર્દી અર્ધબેભાન અવસ્થામાં હતા અને તેમનું આખું શરીર લોહીલુહાણ હતું. દર્દીની તપાસ કરતાં માથાની ડાબી બાજુએ પાછળથી આગળ ૧૪ સે.મી. × ૧ સે.મી. × હાડકા સુધી ઊંડો

સ્વચ્છ કપાયેલી કિનારીઓ વાળો કપાયેલો ઘા (આઈ.ડબલ્યુ.) હતો જેમાંથી સક્રિય રક્તસ્રાવ ચાલુ હતો અને ડાબા હાથ પર ડી.ટી.એસ. સાથે હાથની પાછળના ભાગે ૦.૫ સે.મી. વ્યાસનો હાડકા સુધી ઊંડો ગોળાકાર કચડાયેલો ફાટેલો ઘા (સી.એલ.ડબલ્યુ.) હતો. ઈજા નં. ૧ તીક્ષ્ણ ધારદાર હથિયાર વડે થયેલી હતી અને ઈજા નં. ૨ સખત અને બૂઝા હથિયાર વડે થયેલી હતી. બંને ઈજાઓ તાજી ઈજાઓ હતી અને દર્દીને વધુ સારવાર પદ્ધતિ માટે સિવિલ હોસ્પિટલ, હિંમતનગર ખાતે રીફર કરવામાં આવ્યા હતા. સાક્ષીએ દલજીભાઈ નાનજીભાઈ બોડાતનું મેડિકલ સર્ટિફિકેટ આંક ૧૯ પર, મનુભાઈ જીવાભાઈ, દલજીભાઈ નાનજીભાઈ અને નવજીભાઈ કાળાભાઈના કેસ પેપર્સ અનુક્રમે આંક ૨૦, ૨૧ અને ૨૨ પર રજૂ કર્યા છે. નવજીભાઈ કાળાભાઈની તપાસ કરતાં તેઓ અવસાન પામ્યા હતા અને તેમના સંબંધીઓ દલજીભાઈ કાળાભાઈ બોડાત અને સવિતાભાઈ બાબુભાઈ બોડાતે જણાવ્યું હતું કે કાંતિ ગોમા અને લક્ષ્મણ ગોમાએ તેમને ઈજાઓ પહોંચાડી હતી. તેમણે રાત્રે ૧૧.૪૫ વાગ્યે ભિલોડા પોલીસ સ્ટેશનને જાણ કરી હતી અને આંક ૨૩ પર દસ્તાવેજો રજૂ કર્યા છે. તારીખ ૦૨.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ સવારે ૦૯.૧૫ વાગ્યે, ભિલોડા પોલીસ સ્ટેશનના પોલીસ કોન્સ્ટેબલ – લક્ષ્મણભાઈ પરમાર, બકલ નં. ૧૨૧૫, નવજીભાઈ કાળાભાઈ બોડાતના શબના પોસ્ટમોર્ટમ માટે યાદી લાવ્યા હતા અને તેમના દ્વારા શબનું પોસ્ટમોર્ટમ કરવામાં આવ્યું હતું. કોલમ નં. ૧૭ મુજબ, ડાબી આંખના અંદરના ખૂણા પર ઉપરની તરફ અને અંદરની તરફ જતો ત્રાંસો લંબગોળ (મીડીયલ લેટરલ) ઘા (સ્ટેબ વાઉન્ડ) હતો કે જેની કિનારીઓ સ્વચ્છ કપાયેલી

અને તીક્ષ્ણ ખૂણાઓ ધરાવતી હતી જે મધ્ય ભાગમાં ૩ સે.મી. x ૧ સેન્ટીમીટર x ૬ સેન્ટીમીટર નો હતો અને લોહીવાળા ઘા તથા આસપાસનો વિસ્તાર હતો, જમણા ઘૂંટણના આગળના ભાગ પર અનિયમિત છોલાણ અને ડાબા હાથના નીચેના ત્રીજા ભાગની પાછળ ૫ સે.મી. x ૩ સે.મી. નો આડો છોલાણનો ઘા હતો. ઈજા નં. ૧ બંને બાજુ ધાર ધરાવતા તીક્ષ્ણ અણીદાર હથિયાર વડે થયેલી હતી અને અન્ય ઈજાઓ સખત અને બૂઝા પદાર્થને કારણે થઈ હતી. મૃત્યુનું કારણ ખોપરીના તળિયાના ભાગે થયેલી ઈજા હતી જેના કારણે રક્તસ્રાવ, આઘાત અને મૃત્યુ નીપજ્યું હતું. સાક્ષીએ પોસ્ટમોર્ટમ નોંધ આંક ૨૭ પર રજૂ કરી છે. આરોપી તરફેના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ત્રણ ઈજાગ્રસ્તો અને મૃતકને હોસ્પિટલ લાવવામાં આવ્યા હતા અને મૃતક નવજીભાઈ કાળાભાઈને મૃત હાલતમાં લાવવામાં આવ્યા હતા. હિસ્ટ્રીમાં, મનુભાઈ જીવાભાઈએ જણાવ્યું છે કે તેમના પર તીર વડે હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો અને તેમની પીઠ પરની ઈજા ત્રાંસી ઉપર તરફ જતી હતી. આંક ૧૭ પર રજૂ કરાયેલા મેડિકલ સર્ટિફિકેટમાં, તેમણે ઈજાની ઊંડાઈ દર્શાવી નથી અને જો તીર વડે ઈજા થાય અને તીર શરીરમાં પ્રવેશે, તો તીર પર લોહી જોવા મળે. જે વ્યક્તિને તીર વડે ઈજા થઈ હોય તે વ્યક્તિ જાતે તીર કાઢી શકે છે અને મનુભાઈ જીવાભાઈ નિનામાની ઈજાઓ દેખીતી હતી. તેમણે તીર જોયું હતું જે આગળથી અણીદાર હતું અને મુદ્દામાલ આર્ટિકલ નં. ૮ – તીર બંને બાજુએ તીક્ષ્ણ ધાર ધરાવતું ન હતું. તેમણે મનુભાઈ જીવાભાઈ નિનામાની ઈજાઓ પર ટાંકા લીધા હતા. કોલમ નં. ૧૭ માં પોસ્ટમોર્ટમ નોંધ મુજબ, ઈજા નં. ૧

લંબગોળ હતી અને સદર ઈજા આંખથી ખોપરીના તળિયા સુધીની હતી. જો ૫ થી ૬ સે.મી. જેટલું તીર માથામાં ઘૂસી ગયું હોય, તો તે લોહીથી ખરડાયેલું હોય અને આંખને કોઈ નુકસાન થયું ન હતું. કોલમ નં. ૧૭ માં દર્શાવ્યા મુજબની ઈજા પૈકી ઈજા નં. ૨ અને ૩ વ્યક્તિ પડી જાય તો થઈ શકે તેવી હતી અને આંક ૨૭ પર રજૂ કરાયેલી પોસ્ટમોર્ટમ નોંધ ઈજાઓ કેટલી જૂની હતી તે દર્શાવતી નથી.

૯.૧ આંક ૨૮ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ – ગલજીભાઈ કાળાભાઈ એ ફરિયાદી છે કે જેમણે જણાવ્યું છે કે બનાવ તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૮ ના રોજ બન્યો હતો. તેઓ અન્ય લોકો સાથે પોતાના ઘર તરફ જઈ રહ્યા હતા અને સાંજે આશરે ૦૪.૩૦ વાગ્યે તેઓ આરોપી નં. ૪ ના ઘર પાછળ હતા ત્યારે ઝઘડો થયો હતો અને તે સમયે બધાએ બૂમાબૂમ શરૂ કરી હતી અને તેઓ દોડી આવ્યા હતા તથા આરોપી નં. ૧ એ નવજીભાઈ કાળાભાઈની જમણી આંખના ખૂણા પર તીર વડે હુમલો કર્યો હતો અને તરત જ નવજીભાઈ કાળાભાઈ નીચે પડી ગયા હતા. આરોપી નં. ૨ એ કાંતા ગોમાના માથા પર ધારીયા વડે હુમલો કર્યો હતો અને તેઓ પણ નીચે પડી ગયા હતા અને તેઓ કેટલાક હથિયારો લેવા ગયા હતા તથા મનુભાઈ જીવાભાઈ અને નાનજીભાઈ મનુભાઈ સહિતના અન્ય લોકોને પથ્થરોથી ઈજાઓ થઈ હતી પરંતુ તેમના પર કોણે હુમલો કર્યો હતો તે તેઓ જાણતા નથી. તેમને કોઈ વાહન મળ્યું ન હતું અને પરત આવીને જોયું તો નવજી કાળા અવસાન પામ્યા હતા. ઈજાગ્રસ્તોને સારવાર માટે ભિલોડા અને ત્યારબાદ સારવાર માટે હિંમતનગર હોસ્પિટલ લઈ જવામાં આવ્યા હતા. આરોપી તરફેના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી

ઉલટતપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે બનાવ પછી તરત જ તેઓ બેભાન થઈ ગયા હતા અને બીજા દિવસે બપોરે આશરે ૧૨.૦૦ વાગ્યે તેમને ભાન આવ્યું હતું. જ્યારે તેઓ બેભાન હતા ત્યારે શું બન્યું હતું તે તેઓ જાણતા નથી અને જ્યારે તેમને ભાન આવ્યું, ત્યારે તેઓ ભિલોડા ખાતેની સિવિલ હોસ્પિટલમાં હતા. તેમના ભાઈના અંતિમ સંસ્કાર રાત્રે કરવામાં આવ્યા હતા અને જીવાભાઈ માંજીભાઈ તેમના પિતરાઈ ભાઈ છે. તેમના પરિવારમાં, જે છોકરાઓ નોકરી/કામ કરે છે તેઓ દિવાળી માટે ઘરે આવે છે અને તે સમય દરમિયાન આરોપીઓએ ફરિયાદી અને તેમના પરિવાર તરફથી હુમલાનો ડર હોવાથી રૂ. ૨,૦૩૫/- ચૂકવીને પોતાના ઘરના રક્ષણ માટે પોલીસ બંદોબસ્ત લીધો હતો અને પોલીસ રક્ષણ ત્રણ દિવસ માટે હતું. વર્ષ ૧૯૯૫ થી, આરોપી ગોમા માંજીએ તેમની સામે છ થી સાત કેસો દાખલ કર્યા છે અને મામલતદાર દ્વારા તેમની પાસેથી શાંતિ જાળવવા માટે જામીનગીરી પણ લેવામાં આવી હતી. આરોપીઓનું ઘર ટેકરી પર છે અને તેમના ઘરની પાછળ તેમનું ખેતર છે જેની વાડ/હદ છે. જ્યારે તેઓ ગયા હતા, ત્યારે તેમની પાસે કોઈ હથિયાર ન હતા અને તેની આસપાસ આશરે ૨૦ થી ૨૫ ઘરો આવેલા છે પરંતુ તે ઘરોમાંથી કોઈ આવ્યું ન હતું. કાંતિ ગોમાની પત્ની – મધુબેને તેમની અને અન્ય લોકો સામે ફરિયાદ નોંધાવી હતી અને આરોપી નં. ૧ – બાબુ ગોમાને છાતીમાં તીર વાગવાથી ઈજા થઈ હતી અને તેમને સિવિલ હોસ્પિટલ, અમદાવાદ ખાતે લઈ જવામાં આવ્યા હતા તથા તેમના પર ઓપરેશન કરવામાં આવ્યું હતું અને તેમની છાતીમાંથી તીર કાઢવામાં આવ્યું હતું. આરોપી નં. ૪ – ગોમાજી માંજીને પણ

ગળા પર તીર વાગવાથી ઈજા થઈ હતી અને તેમને અમદાવાદ ખાતેની સિવિલ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા તથા ઓપરેશન કરીને તીર કાઢવામાં આવ્યું હતું. ફરિયાદીએ આંક ૨૯ પર ફરિયાદ રજૂ કરી છે.

૯.૨ આંક ૩૦ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૩ – દલજીભાઈ નાનજીભાઈ એક ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી છે કે જેમણે જણાવ્યું છે કે તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ; તેઓ, તેમના પિતા અને અન્ય લોકો સાંજે આશરે ૦૫.૩૦ વાગ્યે ઘરે પરત ફરી રહ્યા હતા અને જ્યારે તેઓ આરોપી નં. ૪ ના ઘર પાછળના રસ્તા પર હતા ત્યારે તેમના પર હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો અને આરોપી નં. ૩ એ નવજીભાઈ કાળાભાઈ પર તીર વડે હુમલો કર્યો હતો તથા આરોપી નં. ૨ એ તેમના માથા પર ધારીયા વડે હુમલો કર્યો હતો. આરોપીઓએ પથ્થરમારો કર્યો હતો અને તેમના પિતા ઈજાગ્રસ્ત થયા હતા તથા તેમના માથા પર ધારીયા વડે હુમલો કરવામાં આવતાં તેઓ બેભાન થઈને પડી ગયા હતા. તેમને સારવાર માટે મિલોડા હોસ્પિટલ અને ત્યારબાદ વધુ સારવાર માટે સિવિલ હોસ્પિટલ, હિંમતનગર લઈ જવામાં આવ્યા હતા. મનુભાઈ જીવાભાઈ પર તીર વડે હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો પરંતુ તેમના પર કોણે હુમલો કર્યો હતો તે તેઓ જાણતા નથી. ઉલટતપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ઈજા થયા પછી તેઓ બેભાન થઈ ગયા હતા અને તેઓ આશરે ૨૧ દિવસ સુધી બેભાન રહ્યા હતા. તેમને પાછળથી ઈજા થઈ હતી અને તેઓ બેભાન થઈને પડી ગયા હતા. પોલીસ સમક્ષના નિવેદનમાં તેમણે એવું જણાવ્યું

નથી કે તેમના પર પથ્થરો વડે હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. તેમની સામે પાંચ થી છ ફરિયાદો નોંધાયેલી છે અને તેઓ તે કેસોમાં જામીન પર છે.

૯.૩ આંક ૩૧ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૪ – મનુભાઈ જીવાભાઈ પણ એક ઇજાગ્રસ્ત નજરે જોનાર સાક્ષી છે અને તેમણે પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે. સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે બનાવ સમયે, આરોપી નં. ૧ એ નવજીભાઈ કાળાભાઈની ડાબી આંખ પર તીર વડે હુમલો કર્યો હતો અને તેઓ નીચે પડી ગયા હતા તથા આરોપી નં. ૧ એ તેમની પીઠ પર તીર વડે હુમલો કર્યો હતો. આરોપી નં. ૨ એ દલજીભાઈ નાનજીભાઈના માથા પર ધારીયા વડે હુમલો કર્યો હતો અને અન્ય આરોપીઓએ પથ્થરમારો કર્યો હતો. તેઓ નીચે પડી ગયા હતા અને ત્યારબાદ શું બન્યું તે તેઓ જાણતા નથી. તેમને સારવાર માટે ભિલોડા હોસ્પિટલ અને ત્યારબાદ સિવિલ હોસ્પિટલ, હિંમતનગર લઈ જવામાં આવ્યા હતા. બનાવનું કારણ એ હતું કે તેમના પિતા અને આરોપીઓના પિતા વચ્ચે જમીન બાબતે તકરાર હતી. સાક્ષીને મુદ્દામાલ આર્ટિકલ નં. ૮ તીર બતાવવામાં આવ્યું હતું પરંતુ તેમણે જણાવ્યું છે કે તેમને તે તીર વડે ઇજા થઈ ન હતી. આરોપી તરફેના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉલટતપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે કુંડોલ ગામની સર્વે નં. ૯ અને ૧૦ વાળી જમીન તેમના પિતા અને આરોપી ગોમા માંજીના નામે છે.

૯.૪ આંક ૩૨ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૫ – નાનજીભાઈ મનુભાઈ એક ઇજાગ્રસ્ત સાક્ષી છે કે જેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે અને જણાવ્યું છે કે લક્ષ્મણ ગોમાએ નવજીભાઈ

કાળાભાઈની ડાબી આંખ પર તીર વડે હુમલો કર્યો હતો. આરોપી નં. ૨ એ તેમના પુત્ર દલજીભાઈના માથા પર ધારીયા વડે હુમલો કર્યો હતો અને આરોપી નં. ૪ – ગોમા માંજીએ તેમના પર પથ્થર ફેંક્યો હતો. મનુભાઈ જીવાભાઈ પર કોણે હુમલો કર્યો હતો તે તેઓ જાણતા નથી. તેમને ભિલોડા અને હિંમતનગર અને ત્યારબાદ અમદાવાદ લઈ જવામાં આવ્યા હતા પરંતુ બનાવનું કારણ તેઓ જાણતા નથી. ઉલટતપાસમાં સાક્ષીએ કબૂલ્યું છે કે તેઓ બેભાન થઈ ગયા હતા.

૯.૫ આંક ૩૬ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૬ – ડૉ. નરેન્દ્રભાઈ જોશી એ મેડિકલ ઓફિસર છે કે જેઓ સિવિલ હોસ્પિટલ અમદાવાદ ખાતે તારીખ ૦૨.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ ફરજ પર હતા જ્યારે દલજીભાઈ નાનજીભાઈ મોડતને રીફર ચીટ સાથે સારવાર માટે લાવવામાં આવ્યા હતા જે આંક ૩૭ પર રજૂ કરવામાં આવી છે. તેમને તારીખ ૦૨.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ ડૉ. કે.જી. પટેલના યુનિટમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા અને તારીખ ૧૫.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ રજા આપવામાં આવી હતી. હિસ્ટ્રી દલજીભાઈના પત્ની – સુશીલાબેન દ્વારા આપવામાં આવી હતી જેમણે જણાવ્યું હતું કે તેમના પર ધારીયા વડે હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. તપાસ કરતાં, તેમને ડાબા ફ્ન્ટો પેરિએટલ ભાગ પર ૬ સે.મી. લાંબો ટાંકા વાળો ઘા અને ડાબા કાંડાની પાછળ ૨ સે.મી. લાંબો ટાંકા વાળો ઘા હતો. દર્દી બેભાન હતા અને તેમને પેરિએટલ ભાગમાં મલ્ટીપલ કોમ્યુનિટેડ ફ્રેક્ચર્સ (બહુવિધ અસ્થિભંગ), ટુકડાઓ અને અંદર દબાઈ

ગયેલ અસ્થિભંગ હતા. સાક્ષીએ દલજીભાઈ નાનજીભાઈ મોડતનું મેડિકલ સર્ટિફિકેટ આંક ૩૮ પર રજૂ કર્યું છે. ઉલટતપાસમાં સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે દર્દીની તપાસ કર્યા પછી, તેમને યુનિટમાં મોકલવામાં આવ્યા હતા અને તેઓ દર્દીની સારવાર કરનાર ડૉક્ટર ન હતા પરંતુ કેસ પેપર્સ મુજબ માત્ર આંક ૩૮ પરનું મેડિકલ સર્ટિફિકેટ આપ્યું હતું.

૯.૬ આંક ૩૯ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૭ – પ્રવીણભાઈ પેથાભાઈ એ ગુનાની જગ્યાના પંચનામાના પંચ સાક્ષી છે જે આંક ૪૦ પર રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. સાક્ષીએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને તેમને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા છે.

૯.૭ આંક ૪૧ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૮ – હસમુખભાઈ મોહનભાઈ એ ધરપકડ પંચનામાના પંચ સાક્ષી છે જે આંક ૪૨ પર રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે જેના દ્વારા આરોપીઓની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી પરંતુ સાક્ષીએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને તેમને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા છે.

૯.૮ આંક ૪૩ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૯ – બાબલદાસ કુંવરજી એ પી.એસ.ઓ. છે કે જેમણે ફરિયાદ નોંધી હતી. ઉલટતપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ફરિયાદ પહેલાં બનાવ અંગે જાણવાજોગ નોંધ થઈ હતી પરંતુ માહિતીમાં આરોપીઓના નામો જણાવવામાં આવ્યા ન હતા. જાણવાજોગ નોંધ તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૭

ના રોજ ૨૩.૪૫ કલાકે મોકલવામાં આવી હતી.

૯.૯ આંક ૪૫ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧૦ – નઝીમિયા સુમરા એ તપાસ અધિકારી છે કે જેમણે તપાસ દરમિયાન પોતાના દ્વારા હાથ ધરવામાં આવેલી કાર્યવાહીનું વર્ણન કર્યું છે. ઉલટતપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેમને ભિલોડા પોલીસ સ્ટેશનથી વાયરલેસ સંદેશ દ્વારા બનાવ અંગે જાણ કરવામાં આવી હતી અને તે સમયે તેઓ તોલવાણી રોડ પર હતા. આરોપી નં. ૧ અને આરોપી નં. ૪ ઈજાગ્રસ્ત હતા અને તેઓ પોતાના ઘરે પડેલા હતા તથા તેમણે તેમને સારવાર માટે મોકલ્યા હતા. તેઓ રાત્રે ૦૯.૩૦ વાગ્યે ફરિયાદીને મળ્યા હતા અને હોસ્પિટલમાં તેમની ફરિયાદ નોંધી હતી. ઘટનાસ્થળે કોઈ હથિયારો ન હતા અને સિવિલ હોસ્પિટલ અમદાવાદ દ્વારા આરોપી નં. ૧ અને આરોપી નં. ૪ ના શરીરમાંથી કાઢવામાં આવેલા તીરો મોકલવામાં આવ્યા હતા. તપાસમાં એવું જણાયું હતું કે બંને પક્ષેથી હુમલો થયો હતો અને બંને પક્ષના લોકો ઈજાગ્રસ્ત થયા હતા તથા આરોપી નં. ૧ અને તેમના ભાઈઓ વચ્ચે જમીન બાબતે તકરાર છે. સાક્ષીઓએ જણાવ્યું છે કે પથ્થરો ફેંકવામાં આવ્યા હતા પરંતુ કોઈ પથ્થરો મળી આવ્યા ન હતા.

૯.૧૦ આંક ૪૯ પર તપાસવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧૧ – શંભુભાઈ નિનામા એ તપાસ અધિકારી છે કે જેમણે આરોપી નં. ૧ ની ધરપકડ કરી હતી અને આરોપનામું દાખલ કર્યું હતું.

૧૦ . રેકર્ડ પરના સમગ્ર મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાની સર્વગ્રાહી પુનઃમૂલવણી કરતાં, આ અદાલતને વિદ્વાન સેશન્સ જજ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા નિર્દોષ છૂટકારાના ચુકાદા અને હુકમમાં કોઈ ક્ષતિ જણાતી નથી કે જેમાં હાલની અપીલમાં દખલગીરી કરવાની જરૂર જણાય. ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, કથિત બનાવ તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ આશરે ૧૭:૩૦ કલાકે બન્યો હોવાનું કહેવાય છે, જ્યારે, ફરિયાદી – ગલજીભાઈ કાળાભાઈ બોડાતના જણાવ્યા મુજબ, તેઓ અન્ય લોકો સાથે ઘરે પરત ફરી રહ્યા હતા અને આરોપી નં. ૪ ના ઘર પાછળથી પસાર થઈ રહ્યા હતા ત્યારે આરોપીઓ દ્વારા કથિત રીતે તેમના પર હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. ફરિયાદપક્ષનો એવો કેસ છે કે આરોપી નં. ૧ એ નવજીભાઈ કાળાભાઈની ડાબી આંખ પર તીર વડે હુમલો કર્યો હતો, આરોપી નં. ૨ એ દલજીભાઈ નાનજીભાઈ પર ધારીયા વડે હુમલો કર્યો હતો અને બાકીના આરોપીઓએ પણ હુમલામાં ભાગ લીધો હતો. જોકે, જ્યારે ફરિયાદી અને ઇજાગ્રસ્ત નજરે જોનાર સાક્ષીઓના પુરાવાની ઝીણવટપૂર્વક ચકાસણી કરવામાં આવે છે; ત્યારે મહત્વપૂર્ણ અને અસંગત વિરોધાભાસો સામે આવે છે. ફરિયાદીએ જણાવ્યું છે કે આરોપી નં. ૨, ૩ અને ૪ દ્વારા કયા હથિયારોનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો તે તેઓ જાણતા નથી. ઇજાગ્રસ્ત સાક્ષી – દલજીભાઈ નાનજીભાઈએ એવી જુબાની આપી છે કે આરોપી નં. ૩ – લક્ષ્મણભાઈ ગોમાજી નિનામાએ નવજીભાઈ પર હુમલો કર્યો હતો, આરોપી નં. ૨ – કાંતિલાલ ગોમાજી

નિનામાએ તેમના પર ધારીયા વડે હુમલો કર્યો હતો અને અન્ય લોકોએ
 નાનજીભાઈ મનુભાઈ પર પથ્થરો વડે હુમલો કર્યો હતો. બીજી તરફ,
 મનુભાઈ જીવાભાઈ નિનામાએ જણાવ્યું છે કે આરોપી નં. ૧ – બાબુભાઈ
 ગોમાજી નિનામાએ નવજીભાઈ કાળાભાઈ અને તેમના પોતાના પર તીર
 વડે હુમલો કર્યો હતો, આરોપી નં. ૨ – કાંતિલાલ ગોમાજી નિનામાએ
 દલજીભાઈ પર હુમલો કર્યો હતો, અને આરોપી નં. ૩ – લક્ષ્મણભાઈ
 ગોમાજી નિનામાએ મનુભાઈ પર હુમલો કર્યો હતો. વળી અન્ય એક સાક્ષી
 નાનજીભાઈ મનુભાઈએ જણાવ્યું છે કે આરોપી નં. ૩ – લક્ષ્મણભાઈ
 ગોમાજી નિનામાએ નવજીભાઈ કાળાભાઈ પર તીર વડે હુમલો કર્યો હતો,
 આરોપી નં. ૨ – કાંતિલાલ ગોમાજી નિનામાએ દલજીભાઈ નાનજીભાઈ
 પર હુમલો કર્યો હતો અને આરોપી નં. ૪ – ગોમાજી માંજીભાઈએ
 નાનજીભાઈ મનુભાઈ પર હુમલો કર્યો હતો. આમ, કોણે કોના પર અને
 કયા હથિયાર વડે હુમલો કર્યો તે અંગે દેખીતા વિરોધાભાસો છે, જે
 ફરિયાદપક્ષના કેસના મૂળ પર જ ઘા કરે છે. આવી વિસંગતતાઓ
 સામાન્ય વિસંગતતાઓ નથી પરંતુ બનાવના ઉદ્ભવ સુધી જાય છે અને
 ફરિયાદપક્ષના સંસ્કરણને અત્યંત શંકાસ્પદ બનાવે છે. ખુદ ફરિયાદીના
 વર્તનથી ફરિયાદપક્ષના કેસની વિશ્વસનીયતા વધુ નબળી પડે છે. તેમણે
 પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે તેઓ બનાવ દરમિયાન બેભાન થઈ
 ગયા હતા અને બીજા દિવસે જ તેમને ભાન આવ્યું હતું. સ્વીકૃતપણે,
 ફરિયાદ તારીખ ૦૨.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવી હતી અને

નોંધણી માટે ૧૨:૪૫ કલાકે પોલીસ સ્ટેશને લાવવામાં આવી હતી. જોકે, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૯ – બાબલદાસ કુંવરજીના પુરાવા પરથી જણાય છે કે બનાવ અંગે સ્ટેશન ડાયરી નોંધ તારીખ ૦૧.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ ૨૩:૪૫ કલાકે કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષ આ વિસંગતતા સમજાવવામાં નિષ્ફળ રહ્યું છે અને સદર સ્ટેશન ડાયરી નોંધની વિગતો રેકર્ડ પર લાવવામાં આવી નથી. આ વાતસમજાયેલો વિલંબ અને મહત્વપૂર્ણ પુરાવા છુપાવવા એ ફરિયાદપક્ષના કેસની વિશ્વસનીયતાને વધુ ક્ષીણ કરે છે. જે બાબત અત્યંત મહત્વપૂર્ણ છે તે એ છે કે રેકર્ડ પરનો પુરાવો સ્પષ્ટપણે સ્થાપિત કરે છે કે તે જ બનાવ દરમિયાન આરોપી નં. ૧ – બાબુભાઈ ગોમાજી નિનામા અને આરોપી નં. ૪ – ગોમાજી માંજીભાઈ નિનામાને ગંભીર અને જીવલેણ ઈજાઓ થઈ હતી. આરોપી નં. ૧ ની છાતીમાં તીર વાગેલું મળી આવ્યું હતું જેના માટે સિવિલ હોસ્પિટલ, અમદાવાદ ખાતે શસ્ત્રક્રિયાની જરૂર પડી હતી અને આરોપી નં. ૪ ના ગળાની જમણી બાજુએ તીર ખૂંચેલું હતું, જેને પણ શસ્ત્રક્રિયા દ્વારા કાઢવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ તે તીરો તપાસ અધિકારીને સોંપવામાં આવ્યા હતા. ફરિયાદપક્ષે આરોપી નં. ૧ અને ૪ ને થયેલી ગંભીર ઈજાઓ અંગે કોઈ પણ પ્રકારનો ખુલાસો કર્યો નથી. આ ચૂક ઘણું મોટું મહત્વ ધારણ કરે છે. નંદલાલ અને અન્ય (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે ઠરાવ્યા મુજબ, તે જ વ્યવહારમાં આરોપીઓને થયેલી ઈજાઓ અંગે ખુલાસો ન હોવો એ એક મહત્વપૂર્ણ સંજોગ છે જે બચાવપક્ષના

સંસ્કરણને સંભવિત બનાવે છે અને દર્શાવે છે કે ફરિયાદપક્ષે બનાવની સાચી ઉત્પત્તિ અને ઉદ્ભવને છુપાવ્યો છે. હેતુના સંબંધમાં, ફરિયાદી અને અન્ય સાક્ષીઓનો પુરાવો અસ્પષ્ટ અને અનિર્ણાયક છે. જ્યારે પક્ષકારો વચ્ચે જમીન બાબતે તકરાર અસ્તિત્વમાં હોવાનું અસ્પષ્ટપણે સામે આવ્યું છે, ત્યારે કથિત હુમલાને સમર્થન આપવા માટે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા કોઈ સ્પષ્ટ કે નિકટવર્તી હેતુ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો નથી. તપાસ પણ ગંભીર ક્ષતિઓથી ભરેલી છે. હથિયારો કેવી રીતે અને ક્યાંથી મળી આવ્યા તે અંગે કોઈ સચોટ પુરાવો નથી. જોકે તપાસ અધિકારીએ એવો દાવો કર્યો હતો કે બનાવ સ્થળેથી હથિયારો મળી આવ્યા હતા, તેમ છતાં આંક ૪૦ પરના ગુનાની જગ્યાના પંચનામામાં કોઈ હથિયારો મળી આવ્યાની નોંધ નથી. સ્પીકૃતપણે હથિયારોને પૃથક્કરણ માટે ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીમાં મોકલવામાં આવ્યા ન હતા. વધુમાં, જે તીરો વડે ખુદ આરોપીઓ ઈજાગ્રસ્ત થયા હતા તે તીરોની વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ યોગ્ય રીતે ઓળખ કરવામાં આવી ન હતી. ઉપરોક્ત ક્ષતિઓ એટલે કે નજરે જોનાર સાક્ષીઓની જુબાનીમાં મહત્વપૂર્ણ વિરોધાભાસ, ફરિયાદ નોંધાવવામાં વણસમજાયેલો વિલંબ, સમકાલીન રેકર્ડ છુપાવવું, આરોપીઓને થયેલી ગંભીર ઈજાઓ અંગે ખુલાસો ન હોવો, વિશ્વસનીય રિકવરી અને ફોરેન્સિક પુરાવાનો અભાવ, અને અસ્પષ્ટ હેતુને ધ્યાને લેતાં, ફરિયાદપક્ષ પોતાનો કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયું છે. ઉપરોક્ત ચર્ચાના પ્રકાશમાં, અમારું સુવિચારિત મંતવ્ય

છે કે વિદ્વાન સેશન્સ જજે રેકર્ડ પરના પુરાવાની યોગ્ય રીતે મૂલવણી કરી છે અને સંભવિત તથા વ્યાજબી નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા છે. આરોપીઓનો નિર્દોષ છૂટકારો યોગ્ય તર્ક પર આધારિત છે અને તેમાં કોઈ વિકૃતિ કે ગેરકાયદેસરતા જણાતી નથી. નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમમાં અમારી દખલગીરી કરવા માટે કોઈ આકર્ષક કે મહત્વપૂર્ણ કારણો ઉપસ્થિત થતા નથી.

૧૧ . પી. સોમારાજુ (ઉપર મુજબ) અને સુરેન્દ્ર સિંહ (ઉપર મુજબ) ના નિર્ણયોમાં કાયદાની પ્રસ્થાપિત સ્થિતિને ધ્યાને લેતાં, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે સમગ્ર પુરાવાની યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલવણી કરી છે અને નિર્દોષ છૂટકારાના વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમમાં કોઈ ક્ષતિ અને ગેરકાયદેસરતા જણાતી નથી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે તમામ પુરાવાની મૂલવણી કરી છે અને અમારું સુવિચારિત મંતવ્ય છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ આરોપીઓને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં સંપૂર્ણપણે વાજબી હતી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણો તદ્દન ન્યાયી અને યોગ્ય છે અને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કોઈ ગેરકાયદેસરતા કે ક્ષતિ આચરવામાં આવી નથી તથા અમે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણો, આખરી નિષ્કર્ષ અને પરિણામી નિર્દોષ છૂટકારાના હુકમ સાથે સંપૂર્ણપણે સહમત છીએ. અમને વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમમાં દખલગીરી કરવાનું કોઈ કારણ જણાતું નથી અને હાલની અપીલ કોઈપણ ગુણદોષ વગરની છે અને પરિણામે, તે નામંજૂર કરવામાં

આવે છે.

૧૨ . વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, સાબરકાંઠા, હિંમતનગર ખાતે દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૪૦/૧૯૯૮ માં તારીખ ૩૧.૦૮.૧૯૯૯ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલ નિર્દોષ છૂટકારાનો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ આથી બહાલ રાખવામાં આવે છે.

૧૩ . જામીન ખત રદ કરવામાં આવે છે. રેકર્ડ અને કાર્યવાહી (આર.&પી.) તાત્કાલિક સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને પરત મોકલી આપવા.

(એસ.વી. પિન્ટો, ન્યાયમૂર્તિ)

(ડી.એમ. દેસાઈ, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====